

**לקחי ניצחון הניאו-פשיסטים
בבחירות באיטליה**
עמ' 3

זוהדרק

פועלי כל הארצות התאחדו!

زوهديرك ZO HADEREKH

גיליון 39 / 12 באוקטובר 2022

ח"כ איימן עודה באירוע השקת קמפיין חד"ש-תע"ל בעברית שנערך בתל-אביב, 11 באוקטובר 2022 (צילום: זוהדרק)

חד"ש-תע"ל: שינוי מתוך שוויון

תע"ל היא הדרך הבטוחה ביותר כדי למנוע מנתניהו ובן גביר לחלק ביניהם את השלטון. עודה קרא לפעול להעלאת אחוזי ההצבעה בקרב המצביעים הערבים והיהודים הדמוקרטיים – "רק כך ניתן יהיה למנוע את הקמתה של ממשלת ימין קיצוני".

ח"כ טיבי הוסיף: "הימין שולט בפוליטיקה הישראלית, גם כשהוא בקואליציה וגם כשהוא באופוזיציה. הוא שלט בממשלה הקודמת, ולכן התנגדנו לה. כל יום מוכיח כי צעדיה היו כחלק ממדיניות ימנית".

עוד הדגיש ח"כ טיבי: "אנחנו רשימה המצביעה על הדרך שבה חיי אדם נחסכים ולא נגבים. בצד זאת, אנחנו עומדים גם על הדרישות הכלכליות-חברתיות שלנו. הציבור שולח אותנו לכנסת ולכן אנחנו מחויבים להילחם עבור האינטרסים שלו".

לדברי ח"כ כסיף "תמיד הייתה גזענות, אך מעולם לא בעוצמה כזו ובחוסר בוש שכוזר. שורשיה של הגזענות נטועים בכיבוש. הוא זולג אל תוך המרחב הדמוקרטי ומצמצם אותו מדי יום". עוד הדגיש: "הכיבוש זולל משאבים רבים הנחוצים בשירותי הרווחה, הבריאות הציבורית והחינוך. הכיבוש הולך יד ביד עם הניאו-ליברליזם הקפיטליסטי, והוא מפריד בין מנוצלים יהודים וערבים. זאת, לשמחתם של בעלי ההון, כמובן".

"שינוי מתוך שוויון" היא סיסמת הבחירות של רשימת חד"ש-תע"ל. הסיסמה נחשפה השבוע (11.10) בכנס רב משתתפים בדרום תל אביב, שנערך בבית הספר "מנשר לאמנות". הכנס הוקדש להשקת קמפיין הרשימה בשפה העברית, והשתתפו בו חברי הכנסת איימן עודה, אחמד טיבי ועופר כסיף. האירוע זכה לתשומת לב מרובה מצד העיתונות הישראלית והזרה. את הערב פתחה יו"ר מטה הבחירות בשפה העברית, נועה לוי, בדברים: "אנו רוצים שינוי ואנו פועלים למען שינוי, אך לא נסכים בשום אופן לוותר על עקרונותינו. האם שינוי משמעו החלפת שמו של ראש הממשלה בלבד? חד וחלק לא, ובייחוד כאשר אותו ראש ממשלה דבק במדיניות ניאו-ליברלית, בחיזוק הכיבוש ובהעמקת האפליה בה דגל קודמו".

יו"ר חד"ש-תע"ל ח"כ עודה תקף גם הוא את ממשלת לפיד-בנט: "הממשלה הזו הייתה ללא ביבי, אך המשיכה במדיניות שלו. היא הבטיחה לשמור על הדמוקרטיה, אך פגעה במהותה. היא הובילה להרג בלתי נתפס בגדה, והפכה את הסכסוך הישראלי-פלסטיני לסכסוך דתי" (עוד על ההרג הבלתי פוסק בשטחים בעמ' 4).

"אנו מסרבים להיות כלי משחק בידי הממשלה הגזענית. בכוונתנו לנצח את ממשלת ה'אין שינוי' ואת הכוחות הפשיסטיים. הצבעה לרשימת חד"ש-

באופן רוחבי. תכבה, תרגיע את השטח, וכאשר המצב יירגע - תשחרר. אנחנו מדינה דמוקרטית, אבל יש גבול".

לירון לוי ואיתי אילנאי, "ידיעות אחרונות", 23.9

נתיניהו רואה שחורות

"בית המשפט המחוזי בירושלים חייב את יו"ר הליכוד לשלם הוצאות משפט בסך 2,500 שקלים לעיתון 'הארץ' ולעמותת הצלחה. זאת, לאחר שנתיניהו והמשרד לא מילאו את פסק הדין שהורה להם למסור לעמותה ולעיתון את יומני ראש הממשלה לשעבר משנת 2015, מבלי להשחיר בהם מידע שאינו פוגע בביטחון המדינה. הגרסה המעודכנת של היומן חשפה פגישות רבות שקיים נתיניהו והוסתרו בעותק הקודם. עם זאת, חלק מפגישות שנחשפו בעותק הקודם הושחרו בגרסה העדכנית".

יעל פרידסון וחוץ מענית, "הארץ", 19.9

דברים בשם אומרם

למי תודה, למי ברכה? לדב חנין כמובן

"כשחבר כנסת מתעסק עם האינטרסים של המזהמים הגדולים, ככל שהוא חלק ממפלגה ללא פריימרים, לא מובן מאליה שיראה שוב את הכנסת מבפנים. זה גם מפחית את המוטיבציה של ח"כים אחרים לעסוק בנושא. בינתיים, כ-2,500 ישראלים מתים מזיהום אוויר כל שנה, ובכנסת מתנהלים העסקים כרגיל. דב חנין הוא כמובן אחד מהפוליטיקאים היחידים שהציבור הישראלי חייב להם בענק. הוא חתום על חוק אוויר נקי ועל מאבקים סביבתיים. זאת בתקופה בה התקשורת כלל לא התעניינה בנושא ולא היה לחנין סיכוי לקבל כותרות על פועלו בתחום".

עיתונאית הסביבה שני אשכנזי, "העין השביעית", 19.9

לפיד סבור שח"כ עודה מסוכן

"ראש הממשלה יאיר לפיד טען כי יו"ר עוצמה יהודית ח"כ איתמר בן גביר 'מסוכן יותר', כלשונו, מיו"ר חד"ש ח"כ איימן עודה. 'בן גביר הוא איש מסוכן', תקף לפיד בראיון לאחר החרדי כיכר השבת, 'יותר מסוכן מעודה. אין שום סיכוי שעודה ישכנע דור שלם של צעירים יהודים בצדקת דרכו, יש בהחלט סיכון שבן גביר ישכנע צעירים יהודים בצדקת דרכו'".

ערוץ 7, 3.10

מערץ מורשת לשופר תעמולת הימין

"אחרי מי יודע כמה מערכות בחירות, כבר היה נראה שראינו הכל, שמענו הכל ושבחנו כל שיא אפשרי. אבל אז הגיעה מערכת הבחירות הנוכחית והתברר שבכל מה שקשור לאידיוטיות שימושיות, גלגול עיניים וטמטום – השיא עוד לפנינו. שום דבר לא מצליח להתעלות על הקריאה השמאלנית 'לעזוב בשקט את ערוץ 14'. קודם כל כי הם לא באמת ערוץ 14. כלומר ברור שכן, אבל העובדה הזו היא חרפה בפני עצמה. יש כאן ערוץ שקיבל רישיון שידור כערוץ מורשת ובנקודה מסוימת לאורך הדרך הפך להיות פתאום ערוץ חדשות. ושלא יספרו סיפורים על אכיפה ברגנית. כבר לפני 15 שנה, למשל, נאלץ ערוץ המוזיקה להוריד מהאוויר את כל התוכניות שלא עסקו במוזיקה 'כי אלה היו תנאי הרישיון'. איזו מורשת בדיוק נמצאת בצווחות של ינון מגל?"

עודד קדמו, "טיים אאוט", 3.10

איראן זה כאן עבור מפכ"ל המשטרה

"עולם הטיקטוק פרץ בצורה מטורפת, ועם השילוב של מה שקרה ברצועת עזה והטילים לכיוון ירושלים, נתן לאנשים לגיטימציה לאלימות". המפכ"ל קובי שבתאי מספר שבמהלך מבצע 'שומר חומות' הוא הציע בשיבת הממשלה לחסום את הרשתות החברתיות בישראל, על מנת להוריד את גובה הלהבות ברחובות. מבחינתו, זו דרך פעולה ראויה גם בעימות האלים הבא: 'אני בדעה שבמצבים כאלה צריך לחסום את הרשתות', אומר שבתאי. 'זו מלחמה כבר. הרשתות החברתיות הן אלה שמוציאות אנשים לשטח. אני מדבר על לסגור את הרשתות

מכתבים למערכת

ישראל מחרימה ספינות דיג

לאחרונה נאלצה ישראל להשיב ספינת דיג לבעליה הפלסטיני ברצועת עזה, זאת בעקבות פעילות ארגון גישה. ישראל החרימה את הספינה והחזיקה בה באופן בלתי חוקי למשך שישה חודשים. בהשבת הספינה לבעליה, עזר הארגון להבטיח מקור פרנסה וביטחון תזונתי עבור שבע משפחות. ממשלת ישראל, מצדה, לא מוותרת ופועלת להחרים את הסירה לצמיתות. לשם כך היא מנהלת הליך משפטי מורכב בבית המשפט המחוזי בחיפה. במסגרת ההליך אנו בארגון גישה, יחד עם שותפינו במרכז עדאלה, מערערים על סמכותה של ישראל לעשות כן. המאבק על עתיד הסירה נמשך, וכך נמשכים גם מאמצינו לנטר את פעולותיה האלימות של ישראל במרחב הימי של רצועת עזה.

תניה הרי, מנכ"לית גישה

גם "זו הדרך" עוקף מימין

"זו הדרך" עוקף מימין את כל תומכי ארה"ב בישראל, בהתלהבותו הרוספובית השוברת שיאים מגיליון לגיליון. לדוגמה - מאמר שפורסם בגיליון 37 (21.9) תחת הכותרת: "הקומוניסטים והמלחמה באוקראינה - עוקפים את פוטין מימין".

לראשונה מזה עשרות שנים אני שוקל האם ברצוני להצביע ל"רע במיעוט" כל כך גזעני. אינני סבור כי הגזענות האנטי-רוסית שמפגין "זו הדרך" תוסיף תומכים לחד-ש-תע"ל בקרב יוצאי ברה"מ לשעבר.

בכל פעם בה אלה המתיימרים לייצג את ה"שמאל" ינסו לעקוף את הימין מימין, יעדיפו הבוחרים את המקור על פני החיקוי. כך הפסיד שמעון פרס בבחירות שלאחר רצח רבין, וכך ממשיכות מפלגות ה"מרכז-שמאל" להפסיד לימין בשבדיה, באיטליה ובישראל.

טלמון סילבר, לוד

תגובת המערכת: זו הדרך מכבד את קוראיו על מגוון דעותיהם. עם זאת, מכתבו של הקורא סילבר אינו מתייחס לכתבה הנדונה באופן ענייני, ומסרב להתמודד עם העובדות: תמיכת המפלגה הקומוניסטית ברוסיה בפלישה.

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com

או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

מנהיגת הימין הקיצוני מלוני חותמת על דגל ישראל בעת חנוכת גינה על שם יצחק רבין ברומא, מאי 2022 (צילום: שגרירות ישראל באיטליה)

בין שתי ערים: ניצחון הניאו-פשיסטים באיטליה

מלוני יוצאת מגדרה בהדגשת מוצאם האפריקאי של המהגרים כדי להציגם כאחר המוחלט. מטה הבחירות של מלוני אף הפיץ ברשתות החברתיות סרטון המתעד מהגר אפריקאי אונס מבקשת מקלט מאוקראינה, כאשר ברקע נשמעת "פרשנותה המלומדת".

מלוני פורטת על עצביהם של איטלקים רבים ומהדהדת את דאגותיהם היומיומיות. לכן, קהל בוחריה מורכב בעיקר מעובדים, צעירים וגמלאים. ומה עשתה בתגובה הקואליציה קצרת הכהונה של "ממשלת השינוי" (זו החלה למשול באיטליה בפברואר אשתקד)? היא לא עשתה דבר.

ליתר דיוק, היא עשתה רבות, אך פעלה באופן בלעדי כדי לתחזק את המדיניות הניאו-ליברלית בה נקטו הממשלות הקודמות. ראש הממשלה היוצא מריו דראגי, "הכלכלן (הקפיטליסט) המקצועי", הוא חסר עבר פוליטי שהוצג כ"האיש שיציל את איטליה מאבדון". דראגי נאלץ להתפטר בבושת פנים בעקבות הכשלים החמורים להם גרמה קואליציית "המרכז-שמאל" בהנהגתו. יש לציין כי מפלגות ה"מרכז-שמאל" שכינו את עצמן הקואליציה ל"הצלת איטליה מידי הימין" תמכו לאורך כל הדרך במדיניות הכלכלית והחברתית הניאו-ליברלית שהוביל.

מדוע רבים כל כך נמנעו?

לעלייה הדרמטית במספר הנמנעים ולפנייתם של בוחרים איטלקים רבים ימינה (כמו שנהגו גם בוחרים במדינות אחרות באירופה) קיימים הסברים רבים. זה תהליך הנמשך מזה עשרות שנים. במרכזו: נטישת הסוציאל-דמוקרטים והכוחות הפרוגרסיביים את ערכי השוויון, ורתימתם לשיירה הניאו-ליברלית. זו חולפת לה, אך קולות הנביחה של השמאל לא נשמעים.

למקרה האיטלקי חשוב להוסיף את היעלמות המפלגה הקומוניסטית, אשר בין 1948 ל-1989 זכתה בתמיכתם הקבועה של כשליש מהבוחרים. יוצאה עברו למחנה הניאו-ליברלי ("המפלגה הדמוקרטית" החברה בקואליציית דראגי) או התפלגו לעשרות רשימות וארגונים. גם אלה מביניהם הנושאים עדיין את השם "מפלגה קומוניסטית", מצליחים לשאת פעולה לעיתים נדירות בלבד.

קורבנות הקפיטליזם הניאו-ליברלי לא תומכים בהכרח בחלופה פוליטית רדיקלית. לכן, את החלל הפוליטי שנפער כתוצאה מדעיכת הניאו-ליברליזם (טעתה מרגרט תאצ'ר כשטענה כי "אין בלתו") ממלאים עתה פשיסטים וגזענים.

ללא טיפול בבעיות הקונקרטיות מהן סובל העם העובד, ובהיעדר חלופה שמאלית אמיתית – לא תיתכן בניית כוח אלקטוראלי המוני, אמין ונחוש. הדבר נכון לאיטליה... ולישראל.

אפרים דויד

במהלך שנת 2022 התקיימו בכמה מדינות באירופה ובאמריקה הלטינית מערכות בחירות, אשר הציגו תוצאות מנוגדות. במדינות אירופה השיג הימין, ובמקרים מסוימים הימין הקיצוני, הצלחות, ואילו באמריקה הלטינית המגמה הפוכה – מתחזק השמאל על גווניו ופלגיו.

אולם במגוון המקרים בולטת איטליה. בבחירות שנערכו בה ב-25 בספטמבר, הגיחה המפלגה הניאו-פשיסטית "האחים של איטליה" בראשות ג'ורג'יה מלוני כמנצחת. מלוני, אותה צפוי נשיא איטליה סרג'יו מטארלה למנות לראש הממשלה, תוכל להקים "ממשלת ימין על-מלא" – במונחיו של ידידו בנימין נתניהו.

את הברית שכרתה עם כוחות הפשיזם הישראלי מציגה מלוני לראווה: לאחרונה הפיצה סרטון בו אמרה כי תנועתה מחזיקה ב"ערכים משותפים עם מפלגת הליכוד בישראל". עוד הדגישה כי תפעל "להפוך את איטליה למבצר עבור ערכי המערב", שהם, לדבריה: "ערכי הנצרות והמשפחה". עם פרסום תוצאות הבחירות ברומא מיהר יוצא חלצו של ביבי, יאיר, לציין באנגלית: "ברכות חמות לג'ורג'יה מלוני ולמחנה השמרני באיטליה!".

אונס אשה כתעמולת בחירות

מפלגתה של מלוני זכתה ב-27% מקולות הבוחרים, כאשר אחד מכל שלושה איטלקים בעלי זכות בחירה בחר שלא להצביע. כך, המפלגה הגדולה ביותר באיטליה היא למעשה "מפלגת הנמנעים". 36% מבעלי זכות הבחירה באיטליה לא מימשו אותה. בהם כמחצית מהצעירים מתחת לגיל 24, כמו גם רבים מתושבי "המחוזות האדומים" לשעבר – מחוזות בהם שלטה המפלגה הקומוניסטית עד שנות ה-90.

סיסמת הבחירות של "האחים של איטליה" היא "אלוהים, מולדת ומשפחה", אך טועה מי שסבור כי מלוני השקיעה את זמנה בהפצת "ערכי נצרות ומשפחה" בלבד. במסגרת מפגשים רבים שקיימה ברחבי איטליה (לרבות ביישובים בינוניים וקטנים), דיברה מנהיגת הימין רבות על יוקר המחיה, על שחיקת השכר ועל האינפלציה הנוספת. מלוני לא שכחה לציין גם את האבטלה הגואה בקרב הצעירים האיטלקים.

מלוני אינה מציגה תוכנית כלכלית סדורה (בדומה למפלגת הליכוד, אשר כבר שנים אינה טורחת לפרסם מצע), אך לא מהססת לסמן את האחראים "לכל הצרות הנוחתות על בתי האיטלקים העובדים קשה לפרנסתם": מהגרים, ובייחוד מהגרים אפריקאים "התופסים את מקומות עבודתם של האיטלקים, ומוכנים לעבוד תמורת כל מחיר". קרי: לא הקפיטליזם ובעלי ההון אחראים להעמקת העוני, אלא דווקא הקבוצות המודרות והמוחלשות ביותר בחברה: העובדים, מבקשי המקלט ומהגרי העבודה.

מתנחלים תקפו מוסקים פלסטיניים

המסיק הפלסטיני-ישראלי המשותף הראשון בעונה הנוכחית נערך בסוף השבוע שעבר (7.10) בכפר עיזבאת טביב, הממוקם בנפת קלקיליה שבשטחים הפלסטיניים הכבושים. בצל איומי המתנחלים על ביטחון המסיקים, הגיע ח"כ עופר כסיף (חד"ש) למקום ולקח חלק במסיק.

את המסיק המשותף, המתקיים מדי שנה, מארגנת קואליציה יהודית-ערבית. לדברי נציגיה: "למרות ההתנכלויות והמכשולים, שיתוף הפעולה רב השנים בין המוסקים הערבים והיהודים ממשיך להניב הישגים רבים לעבודה החקלאית". "גם השנה, ונוכח הקשיים וההתנכלויות מצד המתנחלים, השתתפותנו בעבודות המסיק מבטאת את הזדהותנו עם העם הפלסטיני והחקלאים בכפרים הנאבקים על פרנסתם וקיומם", הדגישו.

בתום יום העבודה המשותף הראשון צייץ ח"כ כסיף: "גם השנה השתתפתי במסיק הזיתים הישראלי-פלסטיני יחד עם חברי מעוזבא טביב. הכיבוש האפל, האלימות הצבאית וטרור המתנחלים לא ישברו את רוחו של העם הפלסטיני הנאבק על חירותו באדמתו. יהודים וערבים נגד הכיבוש!".

השנה החולפת מסתמנת כאחת הקשות ביותר שידע העם הפלסטיני בגדה המערבית וברצועת עזה בעשור האחרון. מדיניות "ממשלת השינוי" גרמה לזינוק במספר ההרוגים מירי חיילי הכיבוש והגדילה את מספר העצירים המנהליים והריסות הבתים. יתר על כן, הממשלה מעלימה עין כמעט לחלוטין מהתנכלויות ומאלימות מצד מתנחלים פורעים, אשר אינם מטופלים בידי כוחות הצבא והמשטרה.

ארגון רבנים לזכויות אדם יפתח את עונת המסיק בשישי הקרוב (14.10). דובר הארגון מסר: "אלפים כבר לקחו חלק במסיק לאורך השנים. הם היו שם להושיט יד לשותפינו החקלאים הפלסטינים, העומדים בפני אלימות מתנחלים ומול מציאות מתמשכת של כיבוש, נישול ודיכוי".

בתוך כך, סוכנות הידיעות הפלסטינית וואפא דיווחה (7.10) על שני מקרי תקיפות מתנחלים כלפי מוסקים פלסטינים. בעוררת, הממוקמת דרומית לשכם, מתנחלים חמושים תקפו חקלאים פלסטינים. סמוך להתנחלות קריית ארבע בחברון, כרתו מתנחלים שמונה עצי זית בבעלות החקלאי עבד אל-כרים גע'ברי.

חד"ש-תע"ל: האחריות על הממשלה

12 פלסטינים נהרגו תוך שבוע בשטחים הכבושים

באירוע השקת קמפיין הבחירות בתל אביב של רשימת חד"ש-תע"ל (ר' שער הגיליון) זעם ח"כ עופר כסיף על ההרג הנמשך של פלסטינים, בהם ילדים, בידי כוחות הכיבוש: "12 הרוגים תוך שבוע, זהו מספר בלתי נתפס שחייב לקומם את כולנו".

בין ההרוגים, מחמוד מוחמד סאמודי, ילד בן 12, שמת (10.10) מפצעיו לאחר שנורה מאש הכיבוש לפני כשבועיים. סאמודי נורה בעת פשיטת חיילים בעיר ג'נין. על פי סוכנות הידיעות וואפא, יותר מ-165 פלסטינים נהרגו מירי חיילים מתחילת 2022.

בסוף השבוע שעבר (8.10) הרגו חיילי הכיבוש שני פלסטינים נוספים במחנה הפליטים ג'נין: מחמוד אסוס בן 18 ואחמד דראגמה בן 19. הרג השניים התרחש בזמן שכוחות הכיבוש נכנסו למחנה במספרים גדולים בכוונה לעצור תושב פלסטיני. הכוחות נתקלו בהתנגדות חמושה מצד הפלסטינים, והחלו בחילופי ירי עמם.

שני הרוגים תוך שעות

וואפא דיווחה (7.10) גם על מותם של שני נערים פלסטינים מאש כוחות הכיבוש במסגרת עימותים מול חיילים בגדה המערבית. שני מקרי המוות אירעו תוך שעות. ההרג הראשון הוא עאדל אבראהים דאוד, בן 14, אשר נפגע מירי חי ליד גדר ההפרדה בקלקיליה. ההרג השני הוא מהדי לדאוודה, בן 17, אשר נפצע מירי חי בחזהו בכפר אל-מזרעה אל-ערבייה, הממוקם צפונית-מערבית לרמאללה. הוא פונה לבית החולים ברמאללה, שם נקבע מותו.

לפי עדויות שפרסמה וואפא, העימותים באל-מזרעה אל-ערבייה פרצו תוך ניסיון להדוף תקיפת מתנחלים על בית בכפר. לפי הצבא, כוחות צה"ל תקפו בתוך הכפר, ותושביו הפלסטינים יידו לעברם אבנים. הסהר האדום דיווח כי 50 פלסטינים נפצעו בעימותים, וכי החיילים השתמשו בירי חי, בירי כדורי גומי ובגז מדמיע כדי לפזר את המפגינים.

הנער דאוד נהרג בקלקיליה, כאשר עמד סמוך לחומת האפרטהייד שהקימה ישראל. דובר צה"ל טען כי חיילים זיהו "חשוד שהשליך בקבוקי תבערה לעברם", וכי "הלוחמים הגיבו בירי לעבר החשוד".

פשעי ממשלת לפיד-גנץ

רשימת חד"ש-תע"ל גינתה בחריפות את אלימות הצבא בגדה המערבית ואת "ההרג שמוביל הצבא בשטחים הכבושים. כוחות הכיבוש מבצעים פשעים נחשבים בפלסטינים. קשה לתפוס הרג של ארבעה פלסטינים ביממה אחת, ביניהם נער וילד".

רשימת חד"ש-תע"ל הטילה את האחריות המלאה והישרה לפשעים על ממשלת לפיד-גנץ ומרכיביה. נציגי הרשימה מסרו כי יש למצות את הדין עם חברי הממשלה באשר לחלקם בעידוד ההסלמה, התוקפנות והפשעים הנחשבים שמבצע הצבא הישראלי בגדה. דובר הרשימה מסר: "ממשלת ישראל מובילה מדיניות של שפיכות דמים ועשרות מעשי הרג בשטחים. זאת תוך תמיכה מסוכנת בטרור המתנחלים בגדה המערבית. מדיניות הממשלה ממשיכה את מעגל הדמים ולא תביא שקט או ביטחון. אך ממשלת ישראל לא תשבור את רצון העם הפלסטיני להתנגד לכיבוש ולממש את זכויותיו".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126402

ח"כ עופר כסיף (חד"ש-תע"ל) מבקר בוחרות ובחורים צעירים בעראבה (צילום: זו הדרך)

בסבב הקודם נכנעתי לגעוואלד של מרצ הפעם אצביע עבור רשימת חד"ש-תע"ל

(הראשונה הייתה ב-2015) ארבע הרשימות העיקריות הפעילות בקרב החברה הערבית - חד"ש, תע"ל, רע"ם ובל"ד. הייתה זו מערכת הבחירות בה הערבים נהרו בהמוניהם לקלפי, והעניקו לרשימה המשותפת הישג חסר תקדים: חמישה עשר מנדטים, שהודות להם הייתה לרשימה השלישית בגודלה בכנסת.

בעקבות תוצאות הבחירות, החליטה הרשימה המשותפת לשים את כווד משקלה במאבק להפלת נתניהו, והמליצה להטיל את הרכבת הממשלה על בני גנץ, ראש מחנה "רק לא ביבי". הייתה זו החלטה לא פשוטה עבור מייצגי הציבור הערבי בישראל. הם נאלצו להמליץ על רמטכ"ל בדימוס, שכהונתו הצטיינה בהפצצות ממושכות וקטלניות ברצועת עזה הנצורה, ובשלילה מוחלטת של זכויות פוליטיות ואזרחיות בגדה המערבית הכבושה. אולם ההמלצה על גנץ נענתה בסטירת לחי – הובהר לנציגי הרשימה המשותפת כי הם אינם רצויים בשום אופן כשותפים, במישרין או בעקיפין, בתהליך החלפתו של נתניהו. הבוחרים הערבים שהתגייסו להצביע בהמוניהם לא שכחו את העלבון הזה. ההתלהבות להשתתף בבחירות דעכה, ו-15 המנדטים ההם נראים היום כחלום רחוק.

בבחירות העוקבות, עזבו ח"כ מנסור עבאס ומפלגתו רע"מ את הרשימה המשותפת ויצאו לדרך חדשה. כידוע, עבאס הוביל את מפלגתו לשותפות בקואליציה, ובכך עורר את חמתו של הימין הישראלי נגד התופעה - מפלגה ערבית בקואליציה. אולם במבחן התוצאה, במהלך שנת שותפות בקואליציה, עבאס לא השיג הרבה למען בוחריו. מצב הכפרים הבלתי מוכרים בנגב (מבצרה של רע"מ) לא השתנה במאומה, והממשלה שנסמכה על המפלגה האסלאמית המשיכה להחריב בתים ברחבי הנגב. לא פלא שהבוחרים הערבים נעשו עוד יותר ספקניים לגבי הערך והטעם של ההשתתפות בבחירות לכנסת ישראל.

אתחיל בשורה התחתונה: אני מתכוון להצביע בעד רשימת חד"ש-תע"ל בבחירות שיתקיימו ב-1 בנובמבר, ואני קורא לכל מי שתמיד האריך הזו חשוב לו לעשות כן. רשימה זו מחייבת אותי לכמה מילות הסבר. בבחירות הקודמות (שהתקיימו לפני שנה וחצי בלבד) נשקפה סכנה ממשית, כי מפלגת מרצ לא תעבור את אחוז החסימה. ראשיה אז פתחו במה שמכונה בלשון הפופולרית "קמפיין געוואלד", ודקלמו את הסיסמא "אסור לאבד את מרצ". בוחרים ובחורות רבים מהשמאל הישראלי, וביניהם כותב שורות אלה נענו לקריאות התחנונים. זאת חרף העובדה כי חד"ש היא המפלגה המבטאת בצורה הטובה ביותר את דעותיי ואת עמדותיי.

לא הייתי מרוצה מהצעדים שנקטה מרצ לאחר שצלחה בקלות את אחוז החסימה. לדעתי, למפלגת שמאל ישראלית אסור ליטול חלק בממשלה שאינה מתכוונת לסיים את הכיבוש (ממשלת השינוי אף החרפה את הדיכוי בשטחים). את המטרה הצודקת של הפלת שלטון נתניהו, יכלה מרצ להשיג גם בתמיכה מבחוץ בממשלת בנט-לפיד - מבלי להיכנס לממשלה, מבלי ליטול חלק באחריות למעשיה ולמחדליה ומבלי להיות כפופה למשמעת הקואליציונית.

אינני מתחרט על העמדה שנקטתי בבחירות הקודמות, ואני עומד כל כך שהיא התבקשה נוכח הסכנה שנקפה. אולם המצב כיום שונה לחלוטין. מאז שחזרה זהבה גלאון להנהגת מרצ, מצבה בסקרים התייצב. כפי שהדברים נראים כעת, מרצ לא תזדקק הפעם ל"מסע געוואלד" נוסף. לעומת זאת, במערכת הבחירות הנוכחית קיימת סיבה לדאגה למצב המפלגות הנשענות על ציבור הבוחרים הערבי. כידוע, בקרב הערבים אזורי ישראל מסתמנת מגמת הצבעה נמוכה מאי פעם. יותר ויותר אזרחים ערבים אינם מתכוונים להגיע לקלפי ולהצביע, זאת מתוך הרגשה שהצבעתם לא תשפיע ולא תשנה דבר.

עלייתה ונפילתה של הרשימה המשותפת

לפני שנתיים וחצי בלבד, בחודש מארס 2020, שררה בקרב האזרחים הערבים בישראל התלהבות רבה מהקמתה המחודשת של הרשימה המשותפת. חברו אז פעם נוספת

אדם קלר

המשך בעמוד 10

עובדי חברת החשמל מתקנים קווים שקרסו בעקבות סופת שלגים, ינואר 2022 (צילום: חברת החשמל)

נחתם ההסכם לביטול הקביעות בחברת החשמל ההסתדרות עומדת שוב לצד המעסיקים

לא רלוונטי. היינו חייבים לבצע שינויים, ולכן צמצמנו את מכסות הקביעות בעקבות הרפורמה".

דבריו של צרפתי משרטטים מציאות עגומה עבור העובדים. "שיתוף הפעולה עם נציגי העובדים", בו מתפארים נציגי הטייקונים, הוא לא יותר מאחזית עיניים. בפועל נפלו העובדים קורבן לברית שכרתו נציגי חברת החשמל עם נציגי ההסתדרות, ונותרו לבדם במערכה. סחית עובדים בידי חברי האלפיון העליון מחייבת התנגדות וכן תביעה ברורה וחד משמעית: על ההסתדרות העובדים הכללית לשוב ולמלא את תפקידה בתור מייצגת העובדים הגדולה בישראל, ולא לסגור עסקאות מלוכלכות מאחורי גבם.

נמרוד עובד

1,200 עובדים יפוטרו בצל הפרטת הדואר

בתום חמישה חודשי מו"מ, נחתם (20.9) ההסכם להפרטת דואר ישראל, אותו הגדירה הממשלה הניאו-ליברלית "הסכם הבראה". במסגרתו ניסח החשב הכללי הסכם מימון, המורכב בין השאר ממכירת חלק מנכסי הנדל"ן שבבעלות הדואר (ערכו הכולל טרם פורסם). במקביל חתמו ההסתדרות וועד העובדים על הסכם קיבוצי שנועד לאפשר את פרישתם של 1,200 עובדים. ההסכם קובע כי מחציתם יפוטרו, כדי "להבטיח את הגמישות הניהולית הנדרשת לחברה המצויה בסביבה תחרותית" – קרי: לאפשר העסקת עובדים חדשים באמצעות חוזים אישיים וחברות כוח אדם. החתימה על ההסכם הקיבוצי תוזמנה לקראת הפרטת הדואר. זו תבוצע בשתי פעימות לטובת בעלי ההון. זאת לפי מתווה שגיבשו משרד האוצר והתקשורת. ההסכם קובע כי "רוכש חברת הדואר יחזיק באופציה להפרשת 500 עובדים נוספים בתנאים זהים". עוד בהסכם: מאות דוורים יהפכו שליחים תוך פגיעה קשה בתכופות החלוקה של דברי דואר לבתים, הנעשית לרוב פעם בשבוע. כמו כן "בוטלה מכסת העובדים המינימלית שהחברה מחויבת להעסיק". במילים אחרות: החברה תעסיק פחות עובדים, ואלה שישארו בה יהיו מחויבים לעבוד קשה הרבה יותר.

חברת החשמל חתמה לאחרונה (25.9) על הסכם קיבוצי מול ארגון העובדים וההסתדרות. ההסכם החדש מאפשר להנהלה להאריך כרצונה, בלא מגבלת זמן, את העסקתם של עובדים שנקלטו לעבודה ארעית. זאת, לאחר שההסתדרות והוועד תמכו בהפרטת משק החשמל ובריכוז משק האנרגיה בידי כמה תאגידים מקומיים וזרים.

בעבר, לאחר חמש שנות עבודה בחברה במעמד עובד ארעי, קיבלו העובדים קביעות. אך לאחר החתימה על ההסכם הקיבוצי הנוכחי, יועסקו העובדים במעמד חדש המכונה "עובד ארעי ממש" (כך במקור גם "ארעי" וגם "ממש"י). צורת ההעסקה החדשה אינה תחומה במגבלת זמן ואיננה כוללת הבטחה לקבלת קביעות. העובדים "הארעיים-ממש" יקבלו אמנם תנאי שכר שווים לעובדים הקבועים, וכן אפשרות קידום לתפקידי ניהול והתמודדות במכרזים. עם זאת, תוכל החברה לסיים את העסקתם בכל רגע – בניגוד לעובדים הקבועים.

פוטט חדש: עובד ארעי-ממש"י

עובדים ארעיים הם כשליש מכוח העבודה של חברת החשמל, בה חלו שינויים ניכרים לאחר תחילת תהליך הפרטתה בשנת 2018. כוח האדם בחברת החשמל צומצם בחמש השנים האחרונות ביותר מאלף עובדים, וכעת עומד על מעט יותר מ-10 אלפים. כצפוי, בירך רם ארליכמן, מ"מ מנכ"ל חברת החשמל, על חתימת ההסכם, אשר תפקידו העיקרי – לפלג את העובדים ולהחליש את כוחם הקיבוצי. "החתימה על הסכם 'עובד ארעי ממש'י' מהווה הישג גדול למשק בכלל ולחברת החשמל בפרט. זאת מאחר שההסכם מאפשר לנו גמישות", הודה ארליכמן. בהמשך דבריו שיבח ארליכמן את בעלי בריתו מארגון העובדים ומההסתדרות הארצית על שיתוף פעולתם.

שלומי צרפתי, סמנכ"ל משאבי אנוש בחברת החשמל, מסר לאתר "וויינט": "נכון שנושא הקביעות היה איזשהו נושא דגל של הוועד וההסתדרות, אבל אני חושב שארגון העובדים שלנו רציני ואחראי, וכך גם ההסתדרות, ולמרות שיש לנו מחלוקות, הגענו להסכמות". צרפתי הוסיף: "גם ארגון העובדים מבין ששוק העבודה השתנה ונושא הקביעות כבר

כורי הפחם באוסטרליה חוששים לפרנסתם ומקדמים מעבר צודק לאנרגיה מתחדשת

הגלובלית". בעוד שעובדים החלו לדבר על משבר האקלים, דאגתם העיקרית היא מקום עבודה ומקור הכנסה בטוחים.

איגודי העובדים מובילים את המערכה למעבר צודק
בנובמבר 2020 ייסד איגוד עובדי התעשייה של אוסטרליה, יחד עם כמה ארגונים סביבתיים, את "ברית העבודה של האנטר". הקואליציה פועלת להבטיח כי השינוי הכלכלי באזור יהיה צודק ולא יבוא על חשבון העובדים. "אנחנו מנסים לגייס תמיכה ולגבש תוכניות כדי לעזור לעובדים שיושפעו מהשינוי. בה בעת ברצוננו לבסס תעשיות חדשות כדי להבטיח שהאזור שלנו יישאר אטרקטיבי" - אמר ווריק ג'ורדן, המתאם של ברית העבודה. לא חסרים לברית רעיונות ליצירת מקומות עבודה חדשים: ייצור אוטובוסים חשמליים, שיפוץ בניינים, מפעלי אלומיניום ירוקים, טורבינות רוח להפקת חשמל ושיקום מכרות.

ברית העבודה מפגישה בין איגודים מקצועיים הפועלים בתחומים שונים כדי לתכנן מחדש את עתיד האזור. הברית כוללת תשעה איגודים מקצועיים, המייצגים עובדי תעשייה, מורות, עובדים במגזר הציבורי ואחיות. ג'ורדן: "בזבזנו זמן רב בוויכוחים על ההתחממות הגלובלית, במקום לנצל את הזמן למציאת פתרונות לתמיכה בעובדים ולביסוס תעשיות חדשות". "למרות המגוון הרחב בקרב העובדים שמייצגת הברית, רובם הגדול מבין שהשינוי יגיע", הוסיף.

איגודי העובדים בתעשיית הפחם אינם מתכששים למציאות משבר האקלים. הם יודעים כי השינוי במגזר האנרגיה קרב, אך מתעקשים להבטיח את זכויותיהם ועתידם. "אנחנו פועלים פוליטית, ברמה המדינית וברמה הפדרלית, כדי להבטיח שהמעבר הצודק יעוגן בחקיקה", אמר אדריאן אוונס, סגן המזכיר הארצי של איגוד התובלה הימית של אוסטרליה, המייצג בין השאר את העובדים בנמלי הפחם.

נציגי האיגודים מסכימים שמעבר צודק חייב לכלול, בין השאר, הקצאת משאבים להכשרתם המקצועית של עובדים שמקום עבודתם ייסגר, והפנייתם לעבודה חדשה בתחום האנרגיה המתחדשת. "אנחנו צריכים להבטיח שיתרונות האנרגיה המתחדשת יהיו זמינים לכל, ובמיוחד לאלה העלולים להיפגע מסגירתן של התעשיות הישנות" - אמר מייקל רייט, סגן המזכיר הארצי של איגוד החשמל, המייצג 60 אלף עובדים ברחבי אוסטרליה. לפי רייט, כמה אלפים מחברי האיגוד כבר עברו הסבה מקצועית והחלו לעבוד בהפקת אנרגיה מרוח ואנרגיה סולרית. מדינת ניו סאות' ויילס מספקת תמיכה בהסבה מקצועית, אך לדעת ד"ר פלן דרושה השקעה ממשלתית רבה יותר: "אי אפשר לעבור לעבוד בחוות רוח בן לילה. דרושה הכשרה מקצועית", אמר.

צעד נוסף שהאיגודים מקדמים הוא הקמת רשות מקומית לחיאום המעבר, כפי שכבר נעשה במדינת ויקטוריה. לפי מועצת האיגודים המקצועיים האוסטרלית - ארגון העובדים הגדול במדינה, המעבר "צפוי לחלוטין, וחיוני שהממשלה תתמוך בעובדים ובקהילות שיושפעו ממנו".

לאו רוסל, "אקוואל טיימס"

תרגום מאנגלית: אסף טלגם

תולדות ענף כריית הפחם הן פרק חשוב בהיסטוריה האוסטרלית; קשה לדמיין את המדינה בלעדיו. דלקים מאובנים עדיין מספקים 92% מצריכת האנרגיה של אוסטרליה, ומתוכם מספק הפחם 29%. למגזר כריית הפחם לובי חזק בפרלמנט האוסטרלי ובמסדרונות הממשלה. ב-2017, בנאום מפורסם שנשא ראש ממשלת אוסטרליה דאז סקוט מוריסון בפני הפרלמנט, הוא הניף גוש פחם והפציר בחברי האופוזיציה שלא לפחד מפניו. ראש מטהו של מוריסון, ג'ון קונקל, כיהן קודם לכן כסגן נשיא מועצת המחצבים. במחוז האנטר וואלי, הממוקם צפונית לעיר סידני שבמדינת ניו סאות' ויילס, נותרה הכלכלה המקומית מבוססת על כריית פחם. מן המכרות ועד לספינות המשא המפליגות מנמל ניוקאסל, מעסיקה התעשייה 17 אלף עובדים באופן ישיר. "ניוקאסל הוא נמל הפחם הגדול בעולם", אומר ד"ר ליאם פלן, חוקר באוניברסיטת ניוקאסל העוסק בסיכונים שבמשבר האקלים, ומוסיף: "כריית פחם היא חלק בלתי נפרד מהחיים באוסטרליה מאז שהגיע אליה האדם הלבן".

שנים ארוכות נהנה מגזר הפחם מתמיכה ממשלתית, לרבות בתקופת ממשלתו השמרנית של מוריסון. רבים באוסטרליה ובעולם גינו את אדישות הממשלה נוכח סכנות הכרייה ומשבר האקלים. אך המצב החל להשתנות. במאי 2022 הדיחו הבוחרים את מוריסון והעלו לשלטון את מפלגת הלייבור. ראש הממשלה החדש אנתוני אלבנו הבטיח להפוך את אוסטרליה ל"מעצמת אנרגיה מתחדשת" ולהפחית את פליטות הפחמן הדו-חמצני במדינה ב-43% עד 2030. עם זאת, מדעני הרשות לשינוי האקלים טוענים כי מדובר בהפחתה בלתי-מספקת. נוכח תוכניות אלה נשאלת השאלה: מה יעלה בגורלם של 50 אלף העובדים המועסקים באופן ישיר במגזר הפחם, וכיצד יתפרנסו 120 אלף העובדים התלויים בו בעקיפין?

קצב השינוי מעורר דאגה בקרב העובדים

המלחמה באוקראינה גרמה עלייה חדה בביקוש העולמי לפחם. אך למרות הרווחים הגדולים שנפלו בחלקן של חברות הכרייה מאז פרוץ המלחמה, הן מזהות את הקריאות למעבר לאנרגיה מתחדשת כאיום ונערכות לשינויים הצפויים. ביוני הודיע תאגיד הכרייה האוסטרלי BHP, כי בכוונתו לסגור את מכרה הפחם ואת תחנת הכוח הפחמית הגדולים ביותר בבעלותו תוך שמונה שנים.

עובדי ענף הכרייה מתאמצים גם הם להסתגל לשינוי המהיר. "נרשמתי לאוניברסיטה כדי להשלים תואר במנהל עסקים", אמר ניית'ן קלמטס (27), נציג באיגוד עובדי התעשייה האוסטרלי. כיום מייצג האיגוד 4,000 עובדים בהאנטר וואלי - רובם בתעשיית הפחם. עבור קלמנטס, המועסק מזה שבע שנים בחברת תחזוקה של ציוד כרייה, העבודה בענף תעשיית הפחם היא מסורת משפחתית. "אבי עדיין עובד בזה. אחי וחברי עבדו גם הם בתעשייה. עד כה, כניסה לעבודה בענף הבטיחה הכנסה ועתיד". אך בשנים האחרונות התערער מעמד ההבטחות.

לדעת קלמנטס, מאז שריפות הענק שפקדו את אוסטרליה ב-2019 ו-2020, ניכרת "מודעות גוברת להתחממות

הבימאי שלמה סלוצקי בהפגנה להסגרת הפושע הנמלט הארגנטינאי גאוסו המתגורר בקריות (צילום מהסרט "ברונקה!")

"ברונקה!" - סרט תיעודי בנושא המערכה למען זכויות האדם פסטיבל הסרטים בחיפה - עשיר במיוחד

'זעם', בספרדית) הוא אחד הסרטים המסקרנים בפסטיבל, ועוסק בנושא מטלטל שאינו זוכה כלל לסיקור תקשורתי.

ישראל קלטה חשוד בביצוע פשעים נגד האנושות

במרכז הסרט "ברונקה!" עומד איש שירותי הביטחון הארגנטינאי בדימוס תאודרו אניבל גאוסו, המתגורר מזה שנים בקרית ביאליק. הסרט פונה אל הצופים בשאלה: "מה הייתם עושים אילו היה מתברר לכם ששכן בבניין שבו אתם גרים, זה שעלה ארצה לפני עשרים שנה מארגנטינה, חשוד בביצוע פשעים נגד האנושות? כיצד הייתם פועלים אם היה ידוע לכם שהוא חטף, עינה, רצח ואפילו גנב תינוקות מידי עצורות לאחר רציחתן במחנה המוות לה קאצ'ה, שאותו הפעילה החונטה הצבאית בארגנטינה?"

נגד גאוסו, או בשם שאימץ עם כניסתו לישראל "יוסף כרמל", הוצאו כבר ארבעה צווי מעצר בינלאומיים הדורשים את הסגרתו. הוא הצליח להגר לישראל ולקבל אזרחות ישראלית. זאת תוך שהוא מרמה את השלטונות בארגנטינה ובישראל, בורח ממשפט במולדתו ואף קיבל ממדינת ישראל מאות אלפי שקלים כ"הטבות עבור עולים חדשים".

בן דודו של הבימאי סלוצקי, הרופא סמי סלוצקי, נפל גם הוא קורבן למעשיו הנתעבים של גאוסו. הוא נחטף, עונה, נרצח וגופתו הועלמה במחנה לה קאצ'ה. לסלוצקי נודע על שהייתו של גאוסו בקריית ביאליק, למרות שהפרשה השערורייתית פורסמה בהרחבה בתקשורת הארגנטינאית, גורמים רשמיים בישראל מנעו את הסגרת גאוסו לבואנוס איירס, שם הוא מבוקש לחקירה בחשד לביצוע פשעים.

בסרט אומר סלוצקי: "מה יש לממשלת ישראל להסתיר? מהו החומר הסודי שנציגי הממשלה הגישו לבג"ץ כדי למנוע את ההסגרה של גאוסו? איך זה קשור לשירותו של גאוסו במודיעין הצבאי בארגנטינה בתקופת הדיקטטורה?". הסרט קורא לממשלת ישראל למצות את ההליך המשפטי נגד גאוסו בגין כניסתו הבלתי חוקית לישראל, ולהסגירו לארגנטינה, שם יחקר בחשד לפשעים נגד האנושות, לרבות רצח בן דודו של הבימאי.

"אל תדאגי, יקירתי", סרטה של הבמאית אוליביה ויילד, שבלט בפסטיבל ונציה האחרון, פתח את פסטיבל הסרטים בחיפה בשבוע שעבר (8.10). הפסטיבל יימשך עשרה ימים. בתחרויות הסרטים הישראליים בפסטיבל ישתתפו בין היתר סרטיהם של מיכל ויניק, מאור זגורי, דן וולמן, ארז תדמור ואורי ברבש.

סרט הנעילה של הפסטיבל יהיה "השתיקה", סרטו החדש של שמי זרחין ("אביבה אהובתי"). הסרט הוא דרמה משפחתית המגוללת את סיפורו של איש טלוויזיה (מוריס כהן) שהתנכר לאימו (לבנה פינקלשטיין). תלמידו לשעבר (אשרי כהן) הוא מועמד מוביל לראשות הממשלה, אך מסרב משום מה להתראיין.

בין הסרטים בתחרות נמצאים סרטה של מיכל ויניק "ולריה מתחתנת", אשר כבר הוקרן בפסטיבלי הסרטים בוונציה ובטורונטו; סרטו של דן וולמן "הבשורה על פי יהודה", המבוסס על ספרו של עמוס עוז; סרטו של מאור זגורי "בתולים", סיפור התבגרות של נער המגלה את מיניותו בשנה בה מתה אימו; סרטו של לאון פרודובסקי "השכן שלי אדולף", המתרחש בשנת 1960 בדרום אמריקה ומגולל את סיפורו של ניצול שואה נרגן, המשוכנע ששכנו החדש הוא אדולף היטלר; סרטו של איתן ענר "הנפש הטובה"; סרטו של ארז תדמור "ילדים של אף אחד" וסרטו של גודיס שניידר "השמן".

שמונה סרטי תעודה בתחרות

בתחרות סרטי התעודה הישראליים מתמודדים שמונה סרטים: סרטם של עלמוורק וקובי דוידאן "מלכודת דבש", העוסק בקהילה אתיופית המתמודדת עם איום בדמות פרויקט פינוי בינוי מקומי; סרטה של אפרת ליבי "ידיים מלאות", המתעד את סיפורן של שלוש מתנחלות שאינן מצליחות ללדת; סרטו של אורי ברבש "הבחירה של ניצה" העוסק בניצולת שואה המגלה לראשונה פרטים דרמטיים בנוגע לעברה; סרטו של אלון גור אריה "אנחנו לא ניפרד לעולם", על אודות חיי השחקן והבימאי המנוח יהודה ברקאן; וסרטם של הבימאי התיעודי הוותיק והפעיל השמאלי שלמה סלוצקי ובנו תומר "ברונקה!". האחרון (אשר משמעות שמו היא

מפגנים מול כלא 6 בעתלית, דצמבר 2021 (צילום: יש גבול)

יומנו של בוגד / 4

על חברים בכלא 4 ועל יריבים בכלא 6

יחס הסוהרים כלפינו, סרבני השירות בשטחים, נע בין אדישות לבין ענייניות, ופה ושם אף הגיחה חיבה. בכלא 4 נהגו שני סוהרים להבריח לנו בהיחבא סוכריות וטפיחה על השכם. במסדרים היו כאלה שהשפילו מבט כאשר האחרים רטנו, קיללו וצעקו על האסירים. מפקד האגף בכלא 4 מינה אותי לאחראי על ה'נוי' לאחר שבשיחת רקע סיפרתי לו על עברי הקיבוצי בעמק האלה, לא רחוק מאפס דמים, גבעה המוזכרת במלחמת דוד וגוליית. הוא הורה לסוהרים שלא להפריע לי כאשר עבדתי במהלך המסדרים האינסופיים. עבדתי כל כך הרבה, עד ששיחי האגף ועציו אמרו לי לא אחת: אדון נכבד, אתה מגזים בהשקיה רק כדי לברוח מהטרטורים. הואל בטובך למצוא דרך אחרת לחמוק.

לאחר סיפור שבת הגדול בכלא 4, כפי שסופר ביומן האחרון ("זו הדרך", גיליון 36), הפך אדם קלר לחביב קהילת האסירים, ובעיקר אלה הדתיים. הפכנו כותבי מכתבים עבורם. מאחר שחל איסור מוחלט לבוא בדברים ובבקשות ישירות לסגל, היה על הכלואים לכתוב מכתבים ולהמתין לתשובות. עזרנו להם ברצון רב, דבר שזיכה אותנו בנקודות. לפעמים היו מגניבים מחדר האוכל דברי מאפה ושאר ירקות חבויים שהגיעו לידיהם באמצעות חברים הטבחים.

כמה מהאסירים בזו לנו בגין עמדת הסירוב. אחרים הטו אוזן, ופה ושם ביקשו לשמענו ולהבינו. יום אחד התעורר ויכוח בחדר האוכל בכלא 6 על אודות מוצא האדם. הדתיים, יחד עם הדתיים למחצה, הציגו את העמדה המקובלת מאז ימי קדם - האל הטוב השוכן במרומים הוא שיצר את בני האדם, ובעיקר את אלה המכונים יהודים ויהודיות. אנו, מנגד, סיפרנו על דארווין ועל מוצאם הקופי של בני האנוש. אחד מיריבינו, הבריון שבחבורה, הסמיק, הרים שתי ידיים גברתניות וצעק: "רק אתם, רק אתם באים מהקופים. לא אנחנו. אותנו יצר הקדוש ברוך הוא, ורואים זאת בכל מקום ובכל פינה בהם נמצאים יפים וטהורים כמונו".

אבשלום קווה

אדמה ובלבה חומה

גדמי קוצים שנותרו משרפת קיץ בוער
מפנים מקום לחצב שסתיו שלחו פמועדו
כלחם חוק של מחזור חיים בטבע.

חצב רפוי עדוי בצעיף רך של בקר
דומע בין גדמי קוצים שהותיר קיץ לזהט
מתפלל שיוכל לתונה וונה של אדמה בוכה
בלבה בוערת חומה גנובה
שוכרת קשר אחרון
בין האדמה וגנזה המגיד
בין האדמה וידה המיבלת
בין אפרהים ובין שדהו שמעבר לחומה
בנגוד ללחם חקו של מחזור חיים בטבע
כשמחנחל מונע מעובד אדמה פלשתינאי
לחרוש ולזרוע באדמתו-מכורתו
בכפר בלעין.

בכפר סילוואן

צהרי היום בכפר סילוואן מתפסים
בעלטה שאין לה בקר
לוח זמנים אבוד הפא מן הסהר
מדדה על דקרני פיל
פורט נגוני מיתר קרוע
בעלטה שאין לה צהר.
עלטה מאהילה על שמש סדוקה
גוהרת על שקט מרסק בסמטאות הכפר,
קלוחי שופכין משקים
עקולי מדרגות מן הסף,
בפיכים בינות קמור שחות ובצל חצר נרפטת
נרדמו כל הגעגועים,
פורחים רק אגרופים ואבנים
העולים בעלטה סרוחה סועה מסער
בעלטה שאין לה בקר
בעלטה שאין לה צהר
בעלטה מתפללת לבקר ולצהר
הממאנים לבוא
לכפר סילוואן.

איתן קלינסקי

הפעם אצביע עבור חד"ש-תע"ל

המשך מעמוד 5

מנהלת מאבקים פמיניסטיים עיקשים בתוככי החברה הערבית; ח"כ עופר כסיף, המתייצב יום-יום (וגם בלילות) מול הימין, מול המתנחלים ומול חיילי ושוטרי הכיבוש; וגם ח"כ אחמד טיבי הוותיק – הארבעה מרכיבים את הנבחרת הטובה ביותר שיכולים שוחרי השלום ומתנגדי הכיבוש לשלוח אל הכנסת הבאה.

היו שדיברו על ארגון משלחות יהודים ישראלים אל הכפרים הערביים בניסיון להמריץ את הצבעת תושביהם. אך היו גם שאמרו כי הפעולה לא תועיל, משום שזו עלולה להיתפס בעיני הערבים כיוהרה וכ"פטרונות". אך קיים דבר אחד ופשוט שכולנו יכולים וצריכים לעשות ב-1 בנובמבר הקרוב: לגשת אל הקלפי ולשלשל אליו את הפתק המסומן באותיות "ום" – האותיות המייצגות בבחירות הקרובות את הרשימה המשותפת. נקווה כי בשנים הבאות יחברו מרכיביה בשלישית, וכי היא תהיה גדולה וחזקה יותר מאי פעם.

אדם קלר

המדריך למהפכן המתחיל בבחירות

שיחה עם נועה לוי

מנהלת קמפיין חד"ש-תע"ל בעברית

חמישי, 13.10, בשעה 18:00

אולם הגדה השמאלית, אחד העם 70, תל-אביב

מועדון הגדה השמאלית

אחד העם 70, ת"א

הקרנת הסרט

"החיים על פי אגפא"/אסי דיין

ישראל, 1992, 100 דקות (עברית)

מוצ"ש, 15.10, בשעה 20:00

השבוע באתר "זו הדרך"

ההרוג ה-56 בתאונות עבודה, הפגנה נגד בן גביר ושפי פז בדרום תל-אביב, קו לעובד חושף: תנאי עבודה מחפירים בגדיד תמרים בהתנחלויות, סין מגנה את סיפוח מזרח אוקראינה, נמשכת השביתה בבית החולים הצרפתי בנצרת, לולה מוביל בסקרים לבחירות בברזיל, טרם נחתם ההסכם הקיבוצי של המורים, מדוע מונעים עבודה ממבקשי המקלט ועוד...

zoha.org.il

ואז, לפני כחודש, הונחתה המכה האחרונה - בל"ד החליטה גם היא לפרק את החבילה ולרוץ לכנסת באופן עצמאי. מדובר בהחלטה תמוהה ואף התאבדותית, שגם ראשיה לא ממש הצליחו להסביר. על פי כל הסקרים בל"ד לא תעבור את אחוז החסימה, וכל הקולות שתקבל "ישרפו". התוצאה המסתמנת - לפני שנתיים וחצי, עמד ח"כ איימן עודה (חד"ש) בראש סיעה בת חמישה עשר חברי כנסת, אשר הייתה השלישית בגודלה בכנסת וכוח משמעותי לפי כל קנה מידה. בתום הבחירות הקרובות יעמוד עודה, ככל הנראה, בראש סיעה מצומקת בת ארבעה ח"כים - מהקטנות ביותר בכנסת.

קול לחד"ש-תע"ל הוא קול נגד הכיבוש והגזענות

נכון לעכשיו, ראשי חד"ש לא פתחו במסע געוואלד, ואינם משמיעים את הסיסמא "אסור לאבד את חד"ש". פעילי חד"ש שאיתם שוחחתי הביעו ביטחון כי גם בתרחיש בו אחוז ההצבעה במגזר הערבי יהיה נמוך, הגרעין הקשה של מצביעי חד"ש יספיק כדי להבטיח מעבר מעל למכשול אחוז החסימה וזכייה בארבעה מנדטים. כולי תקווה כי כך המצב, אך עלי להודות כי הדבר מדיר שינה מעיניי.

הגוף הפוליטי שנקרא היום חד"ש - חזית דמוקרטית לשלום ושוויון - היה מיוצג תחת שם זה או אחר בכל הבחירות לכנסת מאז 1977. מק"י העומדת במרכז חד"ש, מיוצגת בכנסת באופן רציף מאז קום המדינה. היא קמה עוד הרבה לפני כן, בימי המנדט הבריטי. במשך מאה שנה נושאת המפלגה בגאווה את דגל השותפות בין יהודים לערבים, ומובילה את המאבק לשלום ולשוויון - משימה קשה, מסובכת, ולא פעם סייפית, אך כזו שאין ערוך לחשיבותה ולחיוניותה.

במשך מאה שנים ניהלה המפלגה הקומוניסטית אינספור מאבקים: תחילה נגד הממשל הצבאי שהונהג בשנותיה הראשונות של המדינה, ובהמשך נגד פשעי הכיבוש בשטחים הפלסטיניים בגדה המערבית מאז 1967 ועד היום. חד"ש התייצבה תמיד נגד המלחמות וה"מבצעים" הצבאיים שניהלה ישראל, ולא נרתעה מעולם מגליה העכורים של הלאומנות המיליטריסטית. חד"ש נאבקה למען שוויון זכויות בין יהודים לערבים, ועמדה איתן מול אפליה, הסתה וגזענות.

חד"ש ניהלה וממשיכה לנהל אינספור מאבקים חברתיים למען העובדים והשכבות המוחלשות – דוגמה אחת לכך היא המאבק הבלתי מתפשר שהיא מובילה למען עובדי הבניין הנהרגים שוב ושוב בתאונות עבודה. את התאונות והמוות אפשר היה למנוע אילו נקטו הקבלנים באמצעי הבטיחות הנדרשים בחוק, ואילו הייתה הממשלה משכילה לאכוף חוקים אלה.

לכן, חשוב וחיוני כי חד"ש תהיה חברה גם בכנסת הבאה. אנשים דוגמת ח"כ איימן עודה, אשר מנווט את הספינה במים סוערים; ח"כ עאידה תומא-סלימאן אשר בצד המאבק בכיבוש

ח"ד 26205, ח"א 6126102, טל' 03-6293944, zohaderekh@gmail.com

אתר זו הדרך zoha.org.il מק"י: maki.org.il info@maki.org.il